Parasha 29 Brit Hadashah

[Romerne kapittel 3]
[Romerne kapittel 9]
[1. Korinterne kapittel 5]
[2. Korinterne kapittel 2]
[Galaterne kapittel 3]
[Hebreerne kapittel 7]

Romerne

Kapittel 3

19 Men vi vet at alt det Tårahen sier, taler den til dem som er i Tårahen, for at hver munn skal bli lukket igjen, og for at hele verden skal stå straffskyldig for Elåhim, 20 siden ikke noe kjøtt blir rettferdiggjort for Ham av lovgjerninger (Ma'aseh haTårah) Salm 143:2, for ved Tårahen kommer erkjennelse av synd.

21 Men nå er Elåhims rettferdighet blitt åpenbart uten noen Tårah, den rettferdighet som er bevitnet av Tårahen og profetene. 22 Det er Elåhims rettferdighet ved tro på Jeshoa haMashijach, til alle og over alle som tror. For det er ingen forskjell, 23 for alle har syndet og mangler Elåhims ære. 24 Men de blir rettferdiggjort ufortjent av Hans nåde ved forløsningen, den som er i Jeshoa haMashijach. 25 Ham stilte Elåhim fram som nådestol, ved troen, i Hans blod, for å vise sin rettferdighet, fordi Elåhim i sin tålmodighet hadde båret over med de synder som var gjort tidligere. 26 Slik ville Han vise sin rettferdighet i den tiden som er nå, så Han kunne være rettferdig og rettferdiggjøre den som har troen på Herren Jeshoa haMashijach.

27 Hvor er så vår ros? Den er utelukket. Ved hvilken Tårah? Gjerningenes? Nei, ved troens Tårah. 28 Derfor holder vi fast på at det er ved tro mennesket blir rettferdiggjort, uten lovgjerninger (Ma'aseh haTårah) 1. Mos. 15:6; 5. Mos. 10:16; 11:1, 18; Hab. 2:4.

Til toppen

Kapittel 9

30 Hva skal vi da si? At gåjim (hedningefolkene) som ikke søkte rettferdigheten, har fått rettferdighet, men det er den rettferdigheten som er av tro.

31 Men Israel som søkte rettferdighetens tårah, har ikke grepet rettferdighetens tårah.
32 Hvorfor? Fordi de ikke søkte den ved tro, men ved lovgjerninger. For de snublet over snublesteinen.

33 Som det står skrevet: Se, Jeg legger i Tziån en snublestein og en klippe til anstøt, og hver den som tror på Ham, skal ikke bli gjort til skamme.

Til toppen

Kapittel 10

[1] Brødre, mitt hjertes ønske og min bønn til Elåhim for Israel er at de må bli frelst. [2] For jeg kan bevitne at de har nidkjærhet for Elåhim, men ikke med erkjennelse. [3] Fordi de er uvitende om Elåhims rettferdighet og søker å opprette sin egen rettferdighet, har de ikke underordnet seg Elåhims rettferdighet. [4] For Messias er lovens ende til rettferdighet for hver den som tror. [5] For Måshe skriver om den rettferdighet som er av loven: «Det mennesket som gjør disse ting, skal leve ved dem 3. Mos. 18:5.» [6] Men rettferdigheten av troen taler på denne måten: Si ikke i ditt hjerte:

Hvem skal stige opp til Himmelen? – det vil si for å hente Messias ned – [7] eller: Hvem skal fare ned i avgrunnen? – det vil si for å hente Messias opp fra de døde. [8] Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte 5. Mos. 30:11-14 – det er troens ord som vi forkynner:

[9] For dersom du bekjenner Herren Jeshoa med din munn og tror i ditt hjerte at Elåhim har oppreist Ham fra de døde, skal du bli frelst. [10] For med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse Jesaia 28:16. [11] Skriften sier jo: Hver den som tror på Ham, skal ikke bli gjort til skamme. [12] For det er ingen forskjell på jøde og arameer, for Jehåvah er den samme Herre over alle, Han er rik nok for alle som kaller på Ham. [13] For hver den som påkaller Jehåvahs navn, skal bli frelst Joel 3:5.

Til toppen

1 Korinterne

Kapittel 5

[1] I det hele fortelles det om hor blant dere, og det slikt hor som ikke en gang blir nevnt blant hedningene, at en mann lever sammen med sin fars kone! [2] Og dere er oppblåste, når dere heller burde sørge, slik at han som har gjort denne gjerningen, kunne bli støtt ut fra dere. [3] For sannelig, selv om jeg er fraværende i kroppen, er jeg til stede i ånden, og som om jeg var til stede, har jeg allerede dømt ham som har gjort denne gjerningen. [4] I vår Herre Jeshoa haMashijachs navn, når dere er samlet og min ånd er med dere, sammen med vår Herre Jeshoa haMashijachs kraft, [5] overgi da den det gjelder, til Satan til kroppens ødeleggelse, for at hans ånd kan bli frelst på Herren Jeshoa haMashijachs Dag.

[6] Det dere roser dere av, er slett ikke noe godt. Vet dere ikke at en liten surdeig syrer hele deigen? [7] Rens derfor ut den gamle surdeigen, så dere kan være en ny deig, siden dere er usyret. For sannelig, vårt Pesachlam er slaktet for oss, haMashijach. [8] La oss derfor holde høytid, ikke med gammel surdeig eller med surdeig av ondsinn og ondskap, men med renhets og sannhets usyrede brød.

[9] Jeg skrev til dere i mitt brev at dere ikke skulle ha samfunn med dem som lever i hor. [10] Men da mente jeg ikke dem som lever i hor som verdens barn, eller de grådige eller pengeutpressere eller avgudsdyrkere, for da ville dere være nødt til å gå ut av verden. [11] Men nå skrev jeg til dere at dere ikke skal ha samfunn med noen som kalles en bror, og som lever i hor, eller som er grådig, eller er en avgudsdyrker eller en spotter eller en

drukkenbolt eller en pengeutpresser, at dere ikke en gang skal spise sammen med en slik person. [12] For hva har jeg med å dømme også dem som er utenfor? Er det ikke dem som er innenfor, dere dømmer? [13] Men dem som er utenfor, er det Elåhim som dømmer. Derfor: Driv denne onde ut fra dere [5.Mos. 13:6; 17:7, 12; 19:19; 21:21; 22:21, 24; 24:7]!

Til toppen

2 Korinterne

Kapittel 2

[1] Men jeg hadde bestemt meg for at jeg ikke ville komme tilbake til dere med sorg. [2] For dersom jeg gjør dere sorgfulle, hvem er det da som gjør meg glad – om ikke den som blir gjort sorgfull av meg. [3] Og jeg skrev nettopp dette til dere, for at jeg ikke, når jeg kom, skulle ha sorg av dem som jeg burde ha glede av. For jeg har den tillit til dere alle at min glede også er den glede dere alle har. [4] For det var ut av stor nød og hjertets fortvilelse jeg skrev til dere, med mange tårer. Det var ikke for å gjøre dere sorgfulle, men for at dere skulle kjenne den kjærligheten som jeg så rikelig har til dere.

[5] Men om noen har vært årsak til sorg, så er det ikke meg han har gjort sorg, men delvis – for ikke å si det for sterkt – dere alle. [6] Den straffen som han ble påført av flertallet, er nok for den mannen, [7] slik at dere nå heller skal tilgi og trøste ham, så han ikke skal bli ødelagt av en enda større sorg. [8] Derfor ber jeg dere inderlig om på ny å bekrefte deres kjærlighet til ham. [9] For det var også derfor jeg skrev, fordi jeg ville sette dere på prøve, for å se om dere er lydige i alle ting. [10] Den dere tilgir noe, tilgir også jeg. For hvis jeg virkelig har tilgitt noe, så er det for deres skyld jeg har tilgitt den det gjelder for Messias åsyn, [11] for at ikke Satan skulle overliste oss. For hva han har i sinne, er vi ikke uvitende om.

Til toppen

Galaterne

Kapittel 3

[10] For så mange som bygger på lovgjerninger, er under forbannelse. For det står skrevet: Forbannet er enhver som ikke fortsetter å gjøre alt som er skrevet i tåraens bok. [11] Men at ingen blir rettferdiggjort for Elåhim ved tåraen, er klart, den som er rettferdig vil oppnå livet ved å stole på og være trofast [12] Legalisme ikke basert på å stole på og være trofast, men på [misbruk av] teksten som sier: "Den som gjør disse tingene, skal oppnå liv ved dem.".
[13] Messias forløste oss fra forbannelsen som ble uttalt i tåraen ved å bli forbannet på våre vegne; for tanakh sier: "Alle som henger fra en påle kommer under en forbannelse.", [14] for at Avrahams velsignelse skulle komme til hedningefolkene i Jeshoa haMasijach, for at vi ved troen kunne få Ånden, som det var gitt løfte om.

Til toppen

Hebreerne

Kapittel 7

[23] Av de andre var det også mange prester siden de ved døden ble hindret i å fortsette.
[24] Men fordi Han forblir til evig tid, har Han et uforgjengelig prestedømme. [25] Derfor har Han også makt til fullkomment å frelse dem som kommer til Elåhim ved Ham, ettersom Han alltid lever for å gå i forbønn for dem.

[26] For en slik Øversteprest var vel skikket for oss, En som er hellig, uskyldig, ubesmittet, skilt fra syndere og som er blitt opphøyet over himlene. [27] Han trenger ikke å bære fram offer daglig, slik som de andre øversteprestene, først for sine egne synder og så for folkets. For dette gjorde Han én gang for alle, da Han ofret seg selv. [28] For tårahen innsetter mennesker med skrøpelighet til øversteprester. Men edens ord, det som kom etter tårahen, innsetter Sønnen, Han som er blitt fullendt til evig tid.

Til toppen

Kapittel 8

[1] Dette er hovedsaken i det vi sier her: Vi har en slik Øversteprest som satte seg ved høyre side av Majestetens trone i Himlene, [2] en Prest i helligdommen og i det sanne Tabernaklet som Herren har reist, og ikke et menneske.

[3] For enhver øversteprest innsettes til å bære fram både gaver og offer. Derfor er det nødvendig at Denne Ene også har noe å bære fram. [4] For hvis Han hadde vært her på jorden, ville Han ikke vært prest. For her er det andre prester som bærer fram gaver etter loven. [5] De tjener etter avbildet og skyggen av de himmelske ting, slik Moshe fikk guddommelig befaling om da han skulle til å oppføre tabernaklet. For Han sa: «Se til at du lager alle ting etter det forbildet som ble vist deg på fjellet.»

[6] Men nå har Han fått en mye høyere prestetjeneste, ettersom Han også er Mellommann for en bedre pakt, en som ble grunnlagt på bedre løfter. [7] For om den første pakten hadde vært feilfri, da ville det ikke blitt søkt rom for en annen i stedet. [8] For Han klandrer dem når Han sier til dem: «Se, de dager kommer, sier Herren, da Jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus – [9] ikke som den pakten som Jeg opprettet med deres fedre på den dag da Jeg tok dem ved hånden for å lede dem ut av landet Egypt. For de ble ikke værende i Min pakt, og Jeg brydde Meg ikke om dem, sier Herren.

[10] For dette er pakten Jeg vil opprette med Israels hus etter de dager, sier Herren. Jeg vil legge Mine lover i deres sinn og skrive dem på deres hjerter. Og Jeg vil være deres Gud, og de skal være Mitt folk.

[11] Ingen av dem skal lenger lære sin neste, og heller ikke sin bror, og si: Kjenn Herren! For alle skal kjenne Meg, fra den minste til den største av dem. [12] For Jeg vil være nådig overfor deres urett, og deres synder og deres lovbrudd skal Jeg aldri minnes mer.» [13] Idet Han sier «en ny pakt,» har Han gjort den første foreldet. Det som er i ferd med å bli foreldet og gammelt, er nær ved å bli borte.

Til toppen

Kapittel 9

[1] Nå hadde også den første pakten forskrifter om Gudstjenesten og om den jordiske helligdommen. [2] For et tabernakel ble gjort i stand. I det fremste rommet var lysestaken, bordet og skuebrødene. Det kalles Det Hellige. [3] Og bak det andre forhenget var det rommet i tabernaklet som blir kalt Det Aller Helligste. [4] Dette inneholdt et røkelsesalter av gull og paktens ark, som var kledd på alle sider med gull. I den var gullkrukken med manna, Aharåns stav som spirte, og paktens tavler. [5] Og over den var herlighetens kjeruber. De overskygget nådestolen. Dette kan vi ikke snakke om i enkeltheter nå.

[6] Da disse ting var blitt forberedt på denne måten, gikk prestene alltid inn i det fremste rommet av tabernaklet og utførte tjenesten. [7] Men inn i det andre rommet gikk øverste-presten alene, én gang i året. Han gikk ikke uten blod, som han ofret for seg selv og for folkets synder, dem som var begått i uvitenhet. [8] På denne måten gir Roach HaKådesh klart til kjenne at veien inn i Det Aller Helligste ennå ikke er blitt åpenbart så lenge det fremste teltet ennå har et forheng. [9] Dette er en lignelse inntil den tiden som er nå. Både gaver og offer blir båret fram, uten at de kan gjøre den som utførte tjenesten, fullkommen etter samvittigheten. [10] Dette er kjødelige forskrifter om mat og drikke og forskjellige renselser, som ble pålagt inntil den tiden da den rette ordningen skulle bli innført.

[11] Men Messias kom som Øversteprest for de kommende goder, og Han gikk gjennom det større og mer fullkomne telt, det som ikke er gjort med hender, det vil si, som ikke er av denne skapningen. [12] Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod, gikk Han inn i Det Aller Helligste én gang for alle og fant en evig forløsning. [13] For om blodet av okser og bukker og asken av en kvige helliger til kjødets renhet når det blir stenket på de urene, [14] hvor mye mer skal ikke da Messias blod, Han som ved en evig Ånd bar seg selv fram uten feil for Elåhim, rense deres samvittighet fra døde gjerninger så dere kan tjene Den Levende Elåhim?

[15] Og derfor er Han den nye paktens Mellommann ved den død som har funnet sted til forløsning fra overtredelsene under den første pakt, slik at de som er kalt, kan få oppfylt løftet om den evige arven. [16] For hvor det er et testamente, der er det også nødvendig å få bekreftet at den som opprettet testamentet, er død. [17] For et testamente kommer først til å gjelde ved død, for det trer aldri i kraft så lenge den som satte det opp, er i live.

[18] Derfor ble heller ikke den første pakten innviet uten blod. [19] For da Måshe hadde talt til hele folket om hvert bud etter tårahen, tok han blodet av kalver og bukker, sammen med vann, skarlagenfarget ull og isop, og stenket det både på selve tårahrullen og på hele folket. [20] Og han sa: «Dette er paktens blod, den pakt som Elåhim har sluttet med dere.» [21] På samme måte stenket han så blod både på teltet og på alle karene som brukes i gudstjenesten. [22] Og ifølge tårahen blir nesten alle ting renset med blod, og uten blodsutgytelse blir det ingen tilgivelse.

[23] Derfor var det nødvendig at etterligningene av de himmelske ting ble renset med slike offer, men de himmelske ting renses selv med bedre offer enn disse. [24] For Messias gikk ikke inn i en Helligdom som er gjort med hender, som er et bilde av Den sanne Helligdom, men inn i selve Himmelen, for nå å åpenbares for Elåhims åsyn for vår skyld,

[25] ikke slik at Han skulle ofre seg selv flere ganger, slik Kåhen haGadål går inn i Det Aller Helligste hvert år med en annens blod. [26] Da måtte Han ha lidt mange ganger siden verdens grunnleggelse. Men nå, én gang ved tidsaldrenes slutt, er Han åpenbart for å ta bort synden ved å gi seg selv som offer. [27] Og slik som det er bestemt for menneskene én gang å dø, og deretter dom, [28] slik ble Messias ofret én gang for å bære manges synder. For dem som venter på Ham med iver, skal Han vise seg for andre gang, uten å bære synd, til frelse.

Til toppen

Kapittel 10

[1] For Tårahen, som bare har en skygge av de kommende goder og ikke selve tingenes egen skikkelse, kan aldri med disse samme ofrene, som de stadig ofrer år etter år, gjøre dem fullkomne som bærer dem fram. [2] For ville de ikke da ha sluttet med å bære ofrene fram? For de som hadde del i denne tjenesten og som én gang var renset, ville da ikke lenger ha synd på samvittigheten. [3] Men i disse ofringene ligger det hvert år en påminnelse om synder. [4] For det er ikke mulig at blodet av okser og bukker kan ta bort synder.

[5] Derfor, idet Han kommer inn i verden, sier Han: «Offer og gave ville Du ikke ha, men en kropp har Du forberedt for Meg. [6] Brennoffer og syndoffer hadde Du ikke behag i. [7] Da sa Jeg: Se, Jeg kommer – i bokrullen er det skrevet om Meg – for å gjøre Din vilje, Elåhim.»

[8] Først sier Han: «Offer og gave, brennoffer og syndoffer, ville Du ikke ha, og Du hadde heller ikke behag i dem» – det som altså etter Tårahen blir båret fram. [9] Deretter sa Han: «Se, Jeg kommer for å gjøre Din vilje, Elåhim.» Han tar bort det første, så Han kan innsette det andre. [10] Ved denne viljen er vi blitt helliget ved ofringen av Jeshoas haMasijachs kropp én gang for alle.

[11] Og hver prest står daglig og gjør tjeneste, og bærer mange ganger fram de samme ofrene, som aldri kan ta bort synder. [12] Men etter at Han hadde båret fram ett evig offer for synder, satte Denne Presten seg ved Elåhims høyre hånd. [13] Fra da av venter Han inntil Hans fiender blir lagt som skammel under Hans føtter. [14] For ved ett offer har Han for all evighet gjort dem fullkomne som blir helliget.

[15] Men Roach HaKådesh vitner også om dette for oss. For etter at Han tidligere hadde sagt:

[16] «Dette er pakten som Jeg vil opprette med dem etter de dager, sier Jehåvah: Jeg vil legge Mine lover i deres hjerter, og i deres sinn vil Jeg skrive dem.»

[17] Og: «Deres synder og deres lovbrudd skal Jeg aldri minnes mer.»

[18] Der det er tilgivelse for disse, behøves det ikke lenger noe offer for synd.

19 Derfor, søsken, har vi frimodighet til å gå inn i Helligdommen ved Jeshoas blod. **20** Vi har
en ny og levende vei som Han har innviet for oss gjennom forhenget, det vil si Hans kjød.
21 Og siden vi har en Øversteprest over Elåhims hus, **22** så la oss komme nær med et
sannferdig hjerte i troens fulle visshet, etter at vi har fått våre hjerter overstenket og på den
måten blitt renset fra en ond samvittighet, og også har fått våre kropper vasket med rent
vann. **23** La oss uten å vakle holde fast ved bekjennelsen av vårt håp, for Han som ga løftet,
er trofast. **24** Og la oss se til hverandre for å tilskynde til kjærlighet og gode gjerninger. **25** Og
la oss ikke svikte vår egen forsamling, slik noen pleier å gjøre, men la oss formane
hverandre, og det så mye mer som dere ser at Dagen nærmer seg.

Til toppen